

1/1212
21413-53701

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-203 /2569

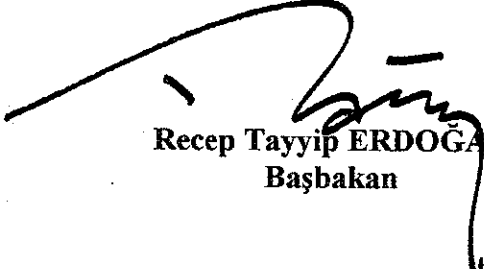
17/5/2006

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 8/5/2006 tarihinde kararlaştırılan "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

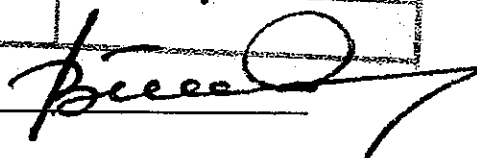

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

1- Kanun Tasarısı

2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.C. BAŞBAKANLIĞI				
Tali Komisyon	- İçişleri - Dışişleri - Avrupa Birliği Uzman			
Uzman Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Tarih	27.5.2006	Ekim	1/1212	
İmza	İmza	İmza	İmza	İmza
BAŞKAN				

GENEL GEREKÇE

Yabancıların Türkiye'deki çalışmalarını izne bağlamak, yabancılara verilecek çalışma izinleri ile ilgili esasları belirlemek ve uluslararası yükümlülüklerimizi karşılamak amacıyla 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun yürürlüğe konulmuştur.

4817 sayılı Kanun ile;

- Ülkemizin ve işverenlerin gerçek ihtiyaçları çerçevesinde vasıflı yabancı çalıştırılmasına imkan sağlanmış,

- Uluslararası taahhütlerimiz karşılanmış,

- Kaçak yabancılar açısından ülkemizin hedef ülke olması önlenmiş,

- İşverenler açısından haksız bir rekabet unsuru olan ucuz işgücü engellenmiş,

- Yabancılar sosyal güvenlik şemsiyesi altına alınmış, ayrıca sigorta prim ve vergi kayıpları önlenmiş,

- Yabancıların çalışma izinlerinin tek merkezden verilmesi sağlanarak, bu konudaki idarî prosedür olabildiğince kısaltılmış,

- Türkiye'de çalışan yabancılar ile ilgili veri bankası oluşturulmuş,

- Türk vatandaşı istihdamında artış sağlanmış,

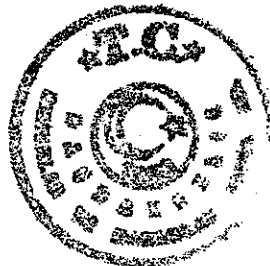
- Yabancıların kaçak çalışmalarının önüne geçilmiş, çalışma amaçlı göçün yasal olarak kontrol ve düzenlenmesi imkanı getirilmiştir.

Ancak, 4817 Kanunun uygulama sürecinde ortaya çıkan ihtiyaçlar üzerine anılan Kanunda değişiklik yapılması zorunluluğu doğmuştur.

Bu çerçevede Tasarı ile; çalışma izin başvurularının süreci kısaltılmakta ve çalışma izinlerinin mahallinde verilmesi amacıyla Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına, çalışma izni verme yetkisini bölge müdürlüklerine devretme imkanı tanınmaktadır.

Meslekî hizmetler kapsamında görev alacak yabancı uyruklulardan akademik ve meslekî yeterliliklerine ilişkin belgelerin istenmesi, diploma denklik prosedürünün gereği ve meslekî yeterlilik konusunda ilgili mercilerin görüşlerinin sorulması, çalışma izninin verilmesi süresini uzatmaktadır. Bu durum, işletmelerin işleyişlerine olumsuz etki edebilmekte, uluslararası kuruluşlarda görev alacak yabancılar açısından sorun yaratabilmekte, ayrıca, ülkemizin menfaatlerini doğrudan ilgilendiren ulusal ya da uluslararası projelerin yürütülmesinde aksamalara neden olabilmektedir. Yabancı sermayeyi teşvik amacıyla yatırımların önündeki idarî engellerin kaldırılması ile yatırım ortamının iyileştirilmesine yönelik çalışmalar çerçevesinde, bu kapsamda çalışacak yabancıların çalışma izinlerinden muaf tutulması öngörülmektedir.

Ayrıca, uygulamada yabancı teknik personelin çalışma izinlerinin düzenlenmesinde uygulanan meslekî yeterlilik ve denklik sürecinin tespiti ile ilgili odaya kayıtlarda uygulanan süreç, izinlerin zamanında verilmesini imkansız hale getirebilmektedir. Yapılan yeni düzenlemeyle, Avrupa Birliğine üye ülkelerden ve Bakanlar Kurulunca belirlenecek ülkelerden gelen mimar ve mühendislerin çalışma izinlerinin verilmesinde, meslekî ve akademik yeterliğin tespit ve denetimine ilişkin olarak yabancı mimar ve mühendislerin kendi ülkelerinden aldıkları diploma ve meslek odasına kayıt belgesinin esas alınması öngörülerek çalışma izinlerinin verilmesinin sadeleştirilmesi ve kolaylaştırılması sağlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 4817 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile; 5680 sayılı Basın Kanunun 13 üncü maddesi ve 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin kapsamına giren yabancılar Kanun kapsamı dışında tutulmuştur. Ancak, 26/6/2004 tarihli ve 25504 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 9/6/2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanununun 30 uncu maddesi ile 5680 sayılı Kanun yürürlükten kaldırıldığından, söz konusu hükmün yeniden düzenlenmesi gerekmiştir.

Diğer taraftan madde ile, Savunma Sanayi Müsteşarlığınca yürütülen projelerde ve Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmeler gereğince veya konsorsiyumlar tarafından yürütülecek ulusal projelerde görev alacak yabancılar ile ülkemizin de taraf olduğu uluslararası nitelikteki projelerde ve uluslararası kuruluşlarda meslekî hizmetler kapsamı dışında çalışacak yabancılar çalışma izin prosedürü dışında bırakılmaktadır. Böylece ülkemiz açısından önem arz eden büyük projelerin aksamadan ve zamanında tamamlanması hedeflenmekte, ayrıca uluslararası nitelikteki kuruluşlarda görev yapacak yabancılar da izin prosedürü dışında bırakılarak diplomatik statüdeki yabancılar için kolaylık getirilmektedir.

MADDE 2- 4817 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde "403 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununa göre Türk vatandaşı sayılmayan kişi" şeklinde yapılan "yabancı" tanımı, "Türkiye Cumhuriyeti Devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olmayan kişi" şeklinde değiştirilmektedir.

Ayrıca, madde ile çalışma bölge müdürlüğü tanımlanmaktadır.

MADDE 3- Madde ile çalışma izinlerinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı veya yetkili çalışma bölge müdürlükleri tarafından verilmesi öngörülmektedir.

4817 sayılı Kanunda belirtilen bir aylık süre, işlevsel olmaması sebebiyle uygulamada amacına hizmet etmekten uzak kalmıştır. Bu nedenle, yeni düzenleme ile önem arz eden taleplerde ilgili yabancıya gerekli prosedürü tamamlayabilmesini teminen üç aya kadar ön izin niteliğinde bir süre verilebilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, bu uygulamanın Bakanlık onayı ile yapılması zorunluluğu kaldırılarak uygulama basitleştirilmektedir.

MADDE 4- 4817 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yapılan değişiklikle, Bakanlıkça verilebilecek çalışma izin sürelerinin daha açık bir şekilde ifade edilmesi amaçlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılarak, Türkiye'ye çalışmak üzere gelen bir yabancıнын beraberinde veya daha sonra getirmiş olduğu eş ve bakmakla yükümlü olduğu çocuklarının da, yabancı ile birlikte en az beş yıl kanunî ve kesintisiz ikamet etmiş olmaları koşulu aranmaksızın, Kanunun genel hükümlerine tabi olarak çalışma izni talebinde bulunabilmeleri amaçlanmıştır.

MADDE 5- 4817 sayılı Kanunun 7 nci maddesi bağımsız çalışacak yabancılarla, Türkiye'de en az beş yıl kanunî ve kesintisiz olarak ikamet etmeleri koşuluyla bağımsız çalışma izni verilebileceğini düzenlemektedir. Maddeye yapılan ilave ile, en az on kişilik yerli işgücü istihdamı sağlayacak olanlar bakımından bu şartın aranmayabileceği hükme bağlanmıştır. Böylelikle yerli işgücü istihdamının artırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- 4817 sayılı Kanunun 8 inci maddesinde bu Kanunda öngörülen sürelerle tabi olmaksızın istisnai olarak çalışma izni verilebilecek yabancılar tanımlanmaktadır. Bu nedenle, "İstisnai haller" olan madde başlığı hükme uygun olarak "İstisnai çalışma izni" olarak değiştirilmektedir.

Çalışma izinlerinin istisnai olarak verilebileceği yabancıların tanımlandığı maddenin (a), (b) ve (d) bentleri aynı kapsamda bulunan yabancıları işaret etmek üzere yeniden düzenlenmektedir.

Ayrıca maddeye (1) bendi eklenerek, istihdam edilecek kilit personel niteliğindeki yabancılara istisnai olarak çalışma izni verilebilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 7- 4817 sayılı Kanunun 12 nci maddesi değiştirilerek Türkiye’de ikamet izni olan yabancıların veya bunların işverenlerinin başvurularını Bakanlığa veya yetkili bölge müdürlüklerine yapmaları imkanı getirilmektedir.

Ayrıca meslekî hizmetler kapsamında görev yapacak yabancılara akademik ve meslekî yeterliliğe ilişkin prosedürün tamamlanması sürecinde, meslekî unvanlar kullanmaksızın çalışmayı sağlamak amacıyla azami bir yıl süre ile ön izin verilmesi imkânı getirilmektedir.

Diğer yandan, usulüne uygun olarak yapılan başvuruların, belgelerin tam ve eksiksiz verilmesi şartıyla Bakanlık veya yetkili bölge müdürlükleri tarafından en geç kırkbeş gün içinde sonuçlandırılması öngörülmektedir. Böylece, yabancıların çalışma izni için yapacakları başvuruların, doksan gün içinde cevaplandırılması uygulamasından vazgeçilerek kırkbeş gün içinde sonuçlandırılması uygulamasına geçilerek, süreç kısaltılmaktadır.

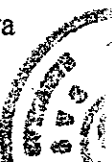
MADDE 8- 4817 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine, meslekî eğitim alanı dışında istihdam edilecek yabancı uyruklu yönetici veya kilit personel için ilgili mercilerden meslekî yeterlilik konusunda görüş alınmayacağına ilişkin düzenleme getirilmektedir. Böylece meslekî eğitim alanının dışında yöneticilik görevi yapacak yabancılar ve kilit personel statüsünde istihdam edilecek yabancılarla ilgili çalışma izin işlemlerinin gereksiz yere uzaması engellenerek işlemlerin daha çabuk sonuçlanması ve uygulamada meydana gelen aksaklıkların giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 9- 4817 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinde çalışma izni veya çalışma izninin uzatılması isteminin hangi hallerde reddedileceği sıralanmaktadır. Maddenin (b) bendindeki “dört haftalık süre içerisinde” ifadesi kaldırılarak, çalışma izinlerinin verilmesinde uygulanan sürecin kısaltılması ve uygulamaya işlerlik kazandırılması hedeflenmektedir. Maddenin (c) ve (d) bentlerinde ise ifade değişikliği yapılmaktadır. Maddeye yapılan ilave ile çalışma izin başvurusunun sahte veya yanıltıcı bilgi ve belgelerle yapıldığının tespit edilmesi ve sosyal güvenlikle ilgili yükümlülüklerin yerine getirilmemiş olması durumlarında da talebin reddedileceği hüküm altına alınarak, bu konudaki eksikliğin giderilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 10- 4817 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinde çalışma izinlerinin hangi hallerde geçerliliğini kaybedeceği sıralanmaktadır. Maddenin (a) bendine yapılan ilave ile yabancıların ikamet tezkeresinin herhangi bir nedenle iptal edilmesi durumu da çalışma izninin geçerliliğini kaybetmesi hali olarak hüküm altına alınmış ve bu konudaki eksikliğin giderilmesi amaçlanmıştır. Ayrıca, maddeye yapılan ilave ile yabancıların çalışma izni almasından ve ülkeye giriş tarihinden itibaren otuz gün içerisinde çalışma amaçlı ikamet tezkeresi almak üzere başvuru yapmaması halinde de çalışma izninin geçersiz kalacağı öngörülmektedir. Getirilen bu ilave ile Kanunun 12 nci maddesine ve 5683 sayılı Yabancıların Türkiye’de İkamet ve Seyahatleri Hakkında Kanunun 3 üncü maddesine uyum sağlanmaktadır.

MADDE 11- 4817 sayılı Kanunun “Denetleme yetkisi” başlıklı 20 ncı maddesinde, Kanun kapsamına giren yabancıların ve işverenlerin Kanundan doğan yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğilerinin Bakanlık iş müfettişleri ve Sosyal Sigortalar Kurumu sigorta müfettişleri tarafından denetleneceği öngörülmektedir.

Ülkemizin en önemli sorunlarından birisi de yabancı kaçak istihdamıdır. Kayıt dışını kayıt altına almak, vergi ve sigorta kayıplarını önlemek için 4817 Kanunun uygulanmasının yanı sıra

denetimin yaygınlığı ve etkinliği de önem arz etmektedir. Yabancı kaçak istihdamı ile daha etkin mücadele için, maddeye ilave edilen bir hüküm ile merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin teftiş ve denetim elemanları ile denetime yetkili diğer kamu görevlilerinin yapacakları her türlü denetim, inceleme, teftiş ve kontroller sırasında, yabancı çalıştıran işverenler ile yabancının, bu Kanundan doğan yükümlülüklerini yerine getirmediklerinin tespit edilmesi halinde, durumun Bakanlığa veya yetkili bölge müdürlüğüne bildirilmesi üzerine bölge müdürlüğünün gerekli cezai işlemi uygulayacağı hüküm altına alınmaktadır. Böylelikle denetim mekanizmasına etkinlik kazandırılacaktır.

MADDE 12- 4817 sayılı Kanunun "Cezai hükümler" başlıklı 21 inci maddesinin altıncı fıkrasında; Kanunda öngörülen ve Bakanlık bölge müdürlüğünce ilgililere tebliğ edilen idarî para cezalarına yedi gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesi nezdinde itiraz edilebileceği öngörülmektedir.

Ancak, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun 27 nci maddesinde idarî yaptırım kararlarına karşı kararın tebliğinden itibaren en geç onbeş gün içinde sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği öngörülmektedir. Bu nedenle, 4817 sayılı Kanunun 21 inci maddesinde yer alan yedi günlük başvuru süresi onbeş güne çıkartılmıştır. Ayrıca, 5326 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrası gereğince de 4817 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin altıncı fıkrasının sonunda yer alan "durdurmaz" ifadesi "durdurur" şeklinde düzenlenmekte ve Kanunda öngörülen idarî para cezalarının o yerin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bölge müdürlüğünce verileceği hükme bağlanarak, idarî para cezalarının hangi makam tarafından verileceği hususuna açıklık kazandırılması amaçlanmaktadır.

MADDE 13- 4817 sayılı Kanunun 22 nci maddesinde, her türlü çalışma izninin verilmesi, sınırlandırılması, iptali, çalışma izninden muaf tutulacak yabancılar ile bildirim yükümlülüklerinin nasıl yerine getirileceğine ilişkin usul ve esasların İçişleri, Dışişleri, Maliye, Bayındırlık ve İskân, Sağlık, Kültür ve Turizm Bakanlıkları, Devlet Planlama Teşkilatı, Hazine, Denizcilik ve Dış Ticaret Müsteşarlıkları ile müştereken, ilgili görülen diğer bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının da görüşleri alınmak suretiyle çıkartılacak yönetmelik ile düzenleneceği öngörülmektedir.

4817 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinde ise, 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu kapsamında kurulan şirket ve kuruluşlarda çalıştırılmak istenen yabancıların, Hazine Müsteşarlığı ile müştereken çıkartılacak yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde Bakanlıkça verilen çalışma izni ile çalıştırılabileceği hükmü yer almaktadır.

Muhtemel gelişmeler doğrultusunda yapılması gereken değişiklikler için her defasında maddede belirtilen bakanlıklar, kurum, kuruluş ve meslek odalarının görüş ve mutabakatının alınması işlemleri uzatmakta, ivedi olarak yapılması gereken değişikliklerin gerçekleşmesini geciktirmektedir. Bu nedenle, Kanunun doğrudan uygulayıcısının Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı olduğu da dikkate alınarak, kurulan şirket ve kuruluşlarda çalıştırılmak istenen yabancılara ilişkin düzenlemeleri de kapsamak üzere söz konusu yönetmeliğin altı ay içerisinde Bakanlıkça çıkarılmasına ilişkin düzenleme yapılmaktadır.

MADDE 14- Madde ile Avrupa Birliğine üye ülkelerden veya Bakanlar Kurulunca belirlenecek diğer ülkelerden gelecek yabancı mimar ve mühendislerin çalışma izinlerinin verilmesinde akademik ve meslekî yeterliliğin tespitine ilişkin süreç kolaylaştırılmaktadır. Bu kişilerin, sahip oldukları diploma ve kendi ülkelerinde ilgili meslek odasına kayıtlı olduklarını gösteren belgenin asıllarını veya onaylı suretlerini ibraz etmeleri halinde, çalışma izinlerinin verilmesinde uygulanan akademik ve meslekî yeterliliğe ilişkin olarak yapılacak denetimde, kendi ülkelerinden aldıkları diploma ve oda kayıt belgesine göre işlem yapılması öngörülmektedir.

Ayrıca bu şekilde çalışma izni verilen kişilerin, izin verilmesini müteakip başkaca bir belge ve bilgiye ihtiyaç olmadan ilgili odaya geçici üyelik kaydının yapılması imkanı getirilmektedir.

MADDE 15- Madde ile 4817 sayılı Kanuna geçici 4 üncü ve 5 inci maddeler eklenmektedir. Geçici 4 üncü madde ile; 4817 sayılı Kanunun 22 ve 23 üncü maddeleri gereğince çıkartılmış bulunan uygulamaya ilişkin yönetmeliklerin, hizmetlerin sunumunda kesintiye yol açılmaması için, getirilen yeni düzenlemelere aykırı olmayan hükümlerinin yönetmeliklerin yürürlüğe girmesine kadar uygulanması öngörülmektedir.

Geçici 5 inci madde ile; izin başvurularının bölge müdürlükleri düzeyinde verilmesine ilişkin hükümler doğrultusunda geçiş hükümleri düzenlenmektedir. Yapılan düzenleme ile İstanbul, İzmir ve Antalya gibi yoğun başvuruların yapıldığı bölge müdürlüklerinde uygulamaya 1/1/2007 tarihinden itibaren, diğer bölge müdürlüklerinde ise Bakanlık tarafından gerekli tedbirler alındıktan sonra geçilmesi öngörülmektedir.

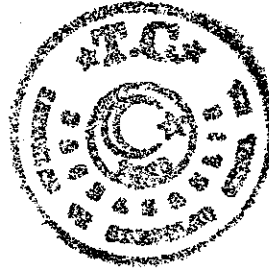
MADDE 16- Madde ile, Petrol Kanunu kapsamındaki çalışma izin işlemlerinin daha çabuk sürede sonuçlanması ve izin verme sürecinin kısaltılması amaçlanmaktadır.

MADDE 17- Madde ile, Turizmi Teşvik Kanunu kapsamında belgeli işletmelerde çalışma izin işlemlerinin daha çabuk sürede sonuçlandırılması amacıyla düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, yabancı personel için öngörülen %10'luk oranın Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Kültür ve Turizm Bakanlığının talebi doğrultusunda %20'ye kadar artırılabilmesine imkan tanınmaktadır.

MADDE 18- Yürürlük maddesidir.

MADDE 19- Yürütme maddesidir.

**YABANCILARIN ÇALIŞMA İZİNLERİ HAKKINDA KANUN İLE BAZI
KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN
KANUN TASARISI**

MADDE 1- 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 2- Bu Kanun;

a) Doğumla birlikte Türk vatandaşı olup da çıkma izni almak suretiyle Türk vatandaşlığını kaybedenler ile kendileriyle birlikte işlem gören çocuklarını,

b) 231 sayılı Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünün Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamına giren ve Basın Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünce basın kartı verilenleri,

c) Bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarınca kanunla verilen yetkiye dayanarak çalışma izni verilen veya istihdam edilenleri,

d) Savunma Sanayi Müsteşarlığınca yürütülen projelerde ve Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmeler gereğince kurulan konsorsiyumlar tarafından yürütülecek ulusal, uluslararası projelerde veya uluslararası kuruluşlarda meslekî hizmetler kapsamı dışında çalışacak yabancıların yanı sıra, karşılıklılık ilkesi, uluslararası hukuk ve Avrupa Birliği hukuku esasları dikkate alınarak çalışma izninden muaf tutulan yabancılar hariç olmak üzere, Türkiye'de bağımlı ve bağımsız olarak çalışan yabancıları, bir işveren yanında meslek eğitimi gören yabancıları ve yabancı çalıştıran gerçek ve tüzel kişileri,

kapsar.”

MADDE 2- 4817 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinde yer alan “yabancı” tanımı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki tanım eklenmiştir.

“Yabancı: Türkiye Cumhuriyeti Devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olmayan kişiyi,”

“Bölge müdürlüğü: Çalışma bölge müdürlüğünü,”

MADDE 3- 4817 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 4- Türkiye'nin taraf olduğu ikili ya da çok taraflı sözleşmelerde aksi öngörülmedikçe, yabancıların Türkiye'de bağımlı veya bağımsız çalışmaya başlamadan önce Bakanlıktan veya yetkili bölge müdürlüklerinden izin almaları zorunludur.

Ülke menfaatlerinin gerekli kıldığı hallerde veya mücbir nedenlere bağlı olarak, çalışma izni, Bakanlıkça uygun görülmesi halinde, çalışma süresi üç ayı geçmemek üzere işe başladıktan sonra da verilebilir.”

MADDE 4 – 4817 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Bir yıllık kanunî çalışma süresinden sonra, aynı işyeri veya işletmede ve aynı meslekte çalışmak üzere, çalışma izninin süresi iki yıl daha uzatılabilir.

Üç yıllık kanunî çalışma süresinin sonunda, aynı meslekte ve dilediği işverenin yanında çalışmak üzere, çalışma izninin süresi üç yıl daha uzatılabilir.”

MADDE 5- 4817 sayılı Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 7- Bağımsız çalışacak yabancılara, Türkiye’de en az beş yıl kanunî ve kesintisiz olarak ikamet etmiş olmaları şartıyla bağımsız çalışma izni verilebilir. Ancak, en az on kişilik yerli işgücü istihdamı sağlayacak olanlardan bu şart aranmayabilir.”

MADDE 6- 4817 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin başlığı “İstisnai hallerde çalışma izni verilmesi” şeklinde, birinci fıkrasının (a), (b) ve (d) bentleri ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

“a) Bir Türk vatandaşı ile evli olan ve evlilik birliği içinde Türkiye’de ikamet eden veya bir Türk vatandaşı ile en az üç yıl evli kaldıktan sonra evliliği sona ermekle birlikte Türkiye’de ikamet etmeye devam eden yabancılara,

b) Seçme hakkını kullanmak suretiyle Türk vatandaşlığını kaybedenler ve bunların çocuklarına,”

“d) Yetkili merci tarafından mülteci, sığınmacı ve muhacir statüsü verilen yabancılara,”

“ı) İstihdam edilecek kilit personel niteliğindeki yabancılara,”

MADDE 7- 4817 sayılı Kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 12- Türkiye dışında ikamet eden yabancılar, çalışma izni başvurularını bulundukları ülkelerdeki Türkiye Cumhuriyeti temsilciliklerine yaparlar. Temsilcilikler bu başvuruları doğrudan Bakanlığa veya yetkili bölge müdürlüğüne iletirler. Bakanlık ilgili mercilerin görüşlerini alarak 5 inci maddeye göre başvuruları değerlendirir; durumu uygun görülen yabancılara çalışma izni verir. Çalışma izni, çalışma vizesi ve ikamet izninin alınması halinde geçerlilik kazanır. Çalışma izin belgesini alan yabancılardan, bu belgeyi aldıkları tarihten itibaren en geç doksan gün içinde ülkeye giriş vizesi talebinde bulunmaları, ülkeye giriş yaptıkları tarihten itibaren en geç otuz gün içinde İçişleri Bakanlığına ikamet tezkeresi almak için başvurmaları zorunludur.

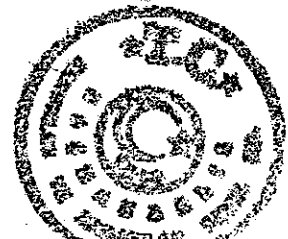
Türkiye’de geçerli ikamet izni olan yabancılar veya bunların işverenleri başvurularını Bakanlığa veya yetkili bölge müdürlüklerine yapabilirler.

Meslekî hizmetler kapsamında görev yapacak yabancılara, akademik ve meslekî yeterlilik prosedürü ile ilgili işlemleri tamamlanıncaya kadar, ilgili mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla ve bir yılı geçmemek üzere ön izin verilebilir.

Usulüne uygun olarak yapılan başvurular, belgelerin tam ve eksiksiz olması kaydıyla Bakanlık veya yetkili Bölge Müdürlükleri tarafından en geç kırkbeş gün içinde sonuçlandırılır.”

MADDE 8- 4817 sayılı Kanunun 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Meslekî eğitim alanı dışında istihdam edilecek yabancı uyruklu yönetici veya kilit personel için ilgili mercilerden meslekî yeterlilik konusunda görüş alınmaz. Bu kişiler, akademik ve meslekî yeterlilik ile lisans talep ve yeterlilik uygulamasına tabi değildir.”

MADDE 9- 4817 sayılı Kanunun 14 üncü maddesinin (b), (c) ve (d) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki bentler eklenmiştir.

- “b) Başvurulan iş için ülke içinde o işi yapacak aynı niteliğe sahip kişilerin bulunması,
- c) Yurt içinden yapılan başvurularda yabancıнын geçerli bir ikamet tezkeresinin bulunmaması,
- d) İzin talebi reddedilen yabancıнын; aynı işyeri, işletme veya aynı meslek için, izin talebinin reddedildiği tarihten itibaren bir yıl geçmeden yeniden izin talebinde bulunması,”
- “f) Çalışma izin başvurusunun sahte veya yanıltıcı bilgi ve belgelerle yapıldığının tespit edilmesi,
- g) Sosyal güvenlikle ilgili yükümlölüklerin yerine getirilmemiş olması,”

MADDE 10- 4817 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki bent eklenmiştir.

“a) Yabancıнын ikamet tezkeresinin herhangi bir nedenle iptal edilmesi, geçersiz hale gelmesi veya geçerlilik süresinin uzatılmaması,”

“d) Yurt içinden yapılan başvurularda yabancıнын çalışma izni almasından, yurt dışından yapılan başvurularda ise yabancıнын ülkeye giriş tarihinden itibaren otuz gün içinde çalışma amaçlı ikamet tezkeresi almak üzere İçişleri Bakanlığına başvuru yapılmaması,”

MADDE 11- 4817 sayılı Kanunun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

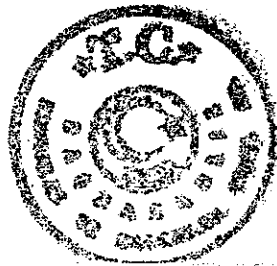
“Merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin teftiş ve denetim elemanları ile denetim ve kontrole yetkili diğer kamu görevlilerinin yapacakları her türlü denetim, inceleme ve teftiş sırasında, yabancı çalıştıran işverenler ile yabancıların, bu Kanundan doğan yükümlölüklerini yerine getirmediğinin tespit edilmesi halinde, durum Bakanlığa veya yetkili bölge müdürlüğüne bildirilir. Bölge müdürlüğü, bildirim üzerine gerekli idarî para cezasını uygular.”

MADDE 12- 4817 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu Kanunda öngörülen idarî para cezaları gerekçesi belirtilmek suretiyle, bölge müdürlüğü tarafından ilgililere 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. İdarî para cezaları tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde vergi daireleri veya mal müdürlüklerine ödenir. İlgililer cezaya bu süre içinde yetkili sulh ceza mahkemesi nezdinde itiraz edebilir. Başvuru, cezanın takip ve tahsilini durdurur.”

MADDE 13- 4817 sayılı Kanunun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- 5/6/2003 tarihli ve 4875 sayılı Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu kapsamında kurulan şirket ve kuruluşlarda çalıştırılmak istenen yabancılar ile bu Kanuna göre her türlü çalışma izninin verilmesi, sınırlandırılması, iptali, çalışma izninden muaf tutulacak yabancılar ile bildirim yükümlölüklerinin nasıl yerine getirileceğine ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça altı ay içerisinde çıkartılacak yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 14- 4817 sayılı Kanunun 23 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yabancı teknik personel

MADDE 23 – Avrupa Birliğine üye ülkelerden veya Bakanlar Kurulunca belirlenecek diğer ülkelerden gelecek yabancı mimar ve mühendislerin çalışma izinlerinin verilmesinde, diploma ve ilgili meslek odasına kayıtlı olduğuna dair belgenin ibrazı halinde, 27/1/1954 tarihli ve 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanununun 34 üncü ve 35 inci maddeleri ile 17/6/1938 tarihli ve 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanunun 1 inci ve 7 nci maddeleri uygulanmaz.

Diploma ve meslek odalarına kayıt konusunda yapılacak tespitte, Avrupa Birliği mevzuatında ve söz konusu ülkelerin mevzuatında öngörülen ve ilgili kurumlarınca verilmiş belgelerin asıllarının veya tasdikli suretlerinin Bakanlığa sunulması esastır.

Birinci fıkraya göre çalışma izni verilen yabancı mimar ve mühendisler, Bakanlık tarafından verilen çalışma izin belgesini ibraz etmeleri halinde, 6235 sayılı Kanunun 36 ncı maddesine göre başkaca bir işleme gerek kalmaksızın ilgili meslek odasına geçici üye olarak kaydedilir.”

MADDE 15- 4817 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- 22 ve 23 üncü maddelere göre yürürlüğe konulmuş bulunan mevcut yönetmeliklerin bu Kanuna aykırı olmayan hükümlerinin, yeni yönetmelikler çıkarılncaya kadar uygulanmasına devam olunur.

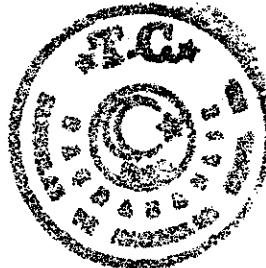
GEÇİCİ MADDE 5- Bu Kanuna göre bölge müdürlükleri tarafından çalışma izni verilmesine ilişkin uygulamaya İstanbul, İzmir ve Antalya bölge müdürlüklerinde 1/1/2007 tarihine kadar, diğer bölge müdürlüklerinde ise idarî kapasitesinin güçlendirilmesine ilişkin olarak gerekli tedbirlerin alınmasından sonra geçilir.”

MADDE 16- 7/3/1954 tarihli ve 6326 sayılı Petrol Kanununun 119 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 119 – Petrol hakkı sahipleri Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilen izinle yabancı idarî ve meslekî personel ile uzman personel çalıştırabilir.”

MADDE 17- 12/3/1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 18 inci maddesinin (a) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Belgeli işletmelerde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilen izinle yabancı uzman personel ve sanatkârlar çalıştırılabilir. Ancak bu şekilde çalıştırılan yabancı personelin miktarı toplam personelin %10'unu geçemez. Bu tespit Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yapılır. Bu oran Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Bakanlığın talebi doğrultusunda %20'ye kadar artırılabilir.”

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

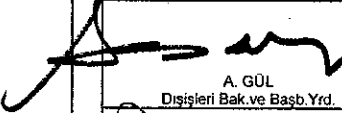
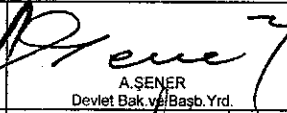
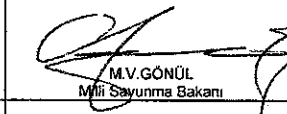
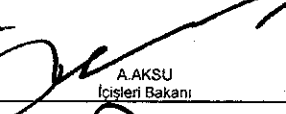
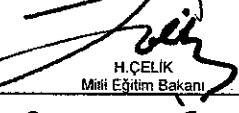
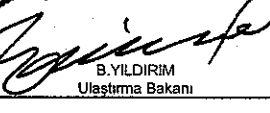
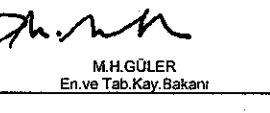
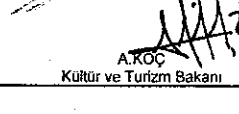
T/ 1041

MADDE 18- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 19- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M.A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. AYDIN Devlet Bakanı	 N. Ç. İMAMOĞLU Devlet Bakanı	 K. TÖZMEN Devlet Bakanı
 C. ÇİÇEK Adalet Bakanı	 M. V. GÖNÜL Millî Savunma Bakanı	 A. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNKUTAN Maliye Bakanı
 H. ÇELİK Millî Eğitim Bakanı	 F. N. ÖZAK Bayındırlık ve İskan Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 B. YILDIRIM Ulaştırma Bakanı
 M. M. EKER Tarım ve Köylüleri Bakanı	 M. BAŞEŞCİOĞLU Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 A. COŞKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı
 A. KOÇ Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı		

Dosya No.

101-203

564